

Хр. С-й-въ.

Загуби на воюващите държави.

Войната покоси множество жертви, опожари грамадни територии и занесе неимовърни материални щети. За да се направи надлъжното сравнение на икономическите послѣдци, ние ще дадемъ нѣколко данни за материалните загуби въ минатите войни.

Наполеоновите войни (1795—1813 г.) струватъ около 75 милиарда лева. Войната на Англия противъ Америка — 1 милиардъ лева. Войната на Съединените щати съ Мексико — 900 милиона лева. Кримската война (1854—1856 г.) — 8½ милиарда лева и 785000 жертви. Италианската война — 1½ милиарда лева. Американската война (1861—1865 г.) — 40 милиарда лева. Войната 1866 г. — 1½ милиарда лева. Френско-италианската война — 15 милиарда лева. Руско-турската — 5 милиарда лева. Англо-бурската — 6½ милиарда лева. Руско-японската — 8½ милиарда лева. Войните отъ 1795 г. до 1905 год. струватъ на воюващите всичко около 169½ милиарда лева.

Ежедневните разходи на Русия напирмѣр въ Кримската война сж биле 1½ милиона, въ Руско-японската война 5 милиона, а въ сегашната — 31 милиона рубли.

Финансовите загуби до края на м. юлий 1915 год. споредъ „Кралското статистическо дружество въ Лондонъ“ сж биле:

Белгия	13,162,500,000 лева,
Франция	42,160,000,000 лева,
Русия	35,000,000,000 лева,
Англия	31,558,000,000 лева,
А.-Унгария	37,558,000,000 лева,
Германия	39,275,000,000 лева.

Тѣзи разходи до днесъ прогрѣсивно сж се увеличавали. Показаните цифри на държавите отъ двѣте групировки сж удвоени и утроени. Френския економистъ Etienne Falk прѣсметѣ, че ежедневния разходъ на воюващите групировки е около 375 милиона лева. Руския професоръ Мадидовъ държалъ една конференция, въ която изложилъ лошото економическо положение на Русия. Публици дългъ на Русия възлизалъ на около 120 милиарда. Той констатира, че дългъ на всѣки гражданинъ се е покачилъ на значителна цифра. Професора е напълно увѣренъ, че икономическиятъ жертви ще прѣдизвикатъ и економически пертурбации.

Франция, която бѣ привидно най-могъщественината финансовъ държавна, въ първия периодъ на войната показа економическата си немощъ. Въ началото на войната, отъ обявения 30 милиардовъ заемъ се внесе една стотна частъ. „Бонувѣтъ за защита на държавата“ едва къмъ края на 1915 г. достигна на 8 милиарда. „Заема на побѣдите“, слѣдъ продължително врѣме едва достигна на 5½ милиарда. Сега Франция си служи само съ грамадни количества банкноти.

Русия, слѣдъ като ипотекира всичките си държавни желѣзници и даде въ концесии около 250 мини за злато, платина и др., днесъ не може нигдѣ да сключи износенъ заемъ.

Сполучливото опериране съ вжтрѣшните заеми въ централните държави говори за запазената имъ финансовъ мощъ. Знаменития германски финансистъ Helfferich отбелязва, че на всѣки германецъ се пада по 693 лева доходъ и капиталъ на около 6000 лева.

Човѣшките жертви сж грамадни. Русия е дала загуби въ убити, ранени, плѣнени и пр. на 5½ милиона. Франция около 3 милиона. Споредъ извѣстията на французския адмиралъ Отфой, при Вердонъ ежедневно Франция дава по 5000 жертви.

За попълване на уреднитѣ редове на армията си, държавите викатъ нови набори, събиратъ неслужили и пр. Въ Русия събраха набора 1917 г., Италия събра послѣдното си мъжско население, въ Франция се събраха 18 годишните юноши. Германия разпустила старите си набори.

Въпрѣки шумѣтъ около изобилните „резервуари“, положението на Съглашението е изтощено. Особено това се чувствува въ Франция. Карлъ Еупсенъ Шмидъ въ статията си „Самоубийството на Франция“, като изтъква грамадните жертви, пише: „Франция води тази война съ отчаянието на самоубиецъ. Тя е намалила населението си на 37½ милиона. Изчезналите жертви ще иматъ като послѣдствие намаляването броя на ражданията въ бъдеще и намаляване на населението. Слѣдъ 10 години Франция ще има едно население отъ 35 милиона“.

G. Blanchon по поводъ на основаното дружество за ражданията „Pour la Vie“, пише: „Въ 1872 г., слѣдъ анексирането на изгубените отъ насъ провинции, Германия имаше само 40 милиона. Ние имаме 36 милиона. Въ 1914 година тя броеше 70 милиона, а ние само 39½ м. Младите германски класи, които ще образуватъ утрѣшните армии, сж двойно по многочислени отъ нашите. ... Слѣпци сж онѣзи, които не виждатъ или отричатъ послѣдствията отъ това положение“.

СТУДЕНТЪ

Подготвя слаби ученици по всички прѣдмети, отъ прогимназиянитѣ класове. ...

Споразумение, въ канцеларията на Д-во „Инвалидъ“, ул. „Шуменска“, до окръжната постоянна комисия, отъ 3 до 6 часа скѣдъ пландѣ всѣки денъ

СЛАБИ УЧЕНИЦИ

и ученички отъ прогимназията и гимназията се подготвятъ по математиката и френски езикъ.

Споразумение: Градската Библиотека: отъ 8—11 часа сутринта въ отдѣлението на Библиотекаря. 1—10

Рекламирайте чрѣзъ вѣстникъ „Варненски Новини“.

ПОЛОЖЕНИЕТО въ Ромжния.

„Журналъ де Женевъ“ отъ 10 юли. помѣства слѣдните телеграми:

Римъ, 8 юли. Слѣдъ дѣйствието въ Буковина и въ Галиция, тукъ вниманието повече отъ всѣки другъ пѣтъ е обърнато къмъ Ромжния. Много пѣти се съобщаватъ за ромжиска намѣна и нареджѣтъ, които се правѣха по този случай; много пѣти останала суеетни: така че европейското обществено мнѣние става твърдѣ нѣдовѣрчиво по този случай. Между това, днесъ едно рѣшение въ този или другъ смисълъ, се налага на Ромжния. Ако и този пѣтъ букурешкото правителство пропусне благоприятниятъ моментъ за да се намѣси на страната на съюзниците, Ромжния ще трѣбва да се откаже за дълго врѣме да реализира националните си аспирации.

Ако се върва на съобщенията отъ най-добъръ източникъ, никой въ Букурещъ не си прави илюзии върху сериозността на положението; всички добри разбираютъ, че моментътъ наближава, когато ще трѣбва да се вземе едно окончателно рѣшение. Ромжния ще се намѣси събщу централните държави, съобщава моятъ дописникъ: Кога? Както не увѣряватъ, тоа стои въ зависимостъ само отъ военната подготовка, която още не е свършена. Нѣкои се похуудатъ може би, като омислятъ, че войната трае лизо двѣ отъ години насамъ ромжните, които нмаха всичкото врѣме да се приготвятъ е сж още готови. Забравятъ се ходѣтъ на войната върху разните фронтове изтъква нѣкои нужди за което по-рано не си даваше никой смѣтка. Напирмѣр въ капиталната роля която играе при една офанзива, изобилието на муниции. Ромжния не може сама да произведе достатъчно количество муниции и трѣбва да си ги достави отъ странство.

Дали това не е главната причина за отлагането на ромжиското правителство? Може би се бже неблагоприятно да се простираме надълго по този делекатенъ въпросъ. Всичко което мога да кажа е, че въ дипломатическите кръгове на Четворното Съглашение, владѣе увѣреностъ и оптимизъмъ върху бъдещите рѣшения на Ромжния, чинто часъ ще удари въ по-далечно врѣме.

Милано, 8 юли. Римскиятъ кореспондентъ на „Полопо д'Италия“ телеграфира:

Свѣденията отъ Ромжния сж противорѣчиви. Сигурно коронниятъ съвѣтъ, станолъ въ Синая, трѣбва да е разисквалъ върху политически въпроси, отколкото върху економически. Впрочемъ, коронниятъ съвѣтъ не взематъ истинските рѣшения, защото ще увѣрватъ правата на отговорното правителство и краля. Коронниятъ съвѣтъ сж само съвѣщателни тѣла. Не се знае какво е разисквано въ послѣдния съвѣтъ. Обаче отъ повѣдението на различните партии спрѣмо правителството, се може да се заключи дали послѣдното иска да продължи

политиката на неутралитетъ или иска да се възползува отъ руските побѣди и да се намѣси противъ Австрия, защото възможността за една намѣна на Ромжния противъ Русия е изключена.

Програмата на Съглашението въ Солунъ, безсъмѣнно, ще въздѣйствува върху повѣдението на Ромжния спрѣмо Австрия слѣдъ като русите се изставятъ въ Карпатите. Обаче докогато политиката на Гърция не даде пѣлаза свобода на дѣйствието на войските на генералъ Салии, ромжиските неутралитетъ може да се запази. Отъ друга страна, ако Съглашението чака резултатите отъ грѣцките избори, прѣди да се намѣси енергично, то рискува още веднажъ да улесни играта на австро-германския трѣстъ на балканските династии.

Отъ дипломатически източникъ съобщаватъ, че положението въ Гърция си остава неопрѣделено. Макаръ че дѣятелността на баронъ Шеда е намалила напослѣдъкъ, германските агенти се приготвяватъ за наборната кампания, резултатътъ на която ще има рѣшително влияние за бъдещето на страната. Всички сж убѣдени че „личната политика на кралъ Константинъ ще въздѣйствува върху общата политика на некои кабинети, макаръ че послѣдния съвѣтъ се различава отъ пораншния.

РОСИ ТЕЛЕГРАФИ.

ЦЮРИХЪ, 18 юлий. Съобщаватъ отъ Солунъ че генералъ Сарай е побѣлѣ оставната си; тѣй като отблъшението между него и населението сж се твърдѣ много злошило и че населението не изпълнява вече неговите заповѣди. Особено се оплакватъ отъ повѣрените нему снабдителни гѣлции войски. Говори се че генералъ Сарай възнамѣрява да изпрати единъ меморандумъ до прѣзидента Пасикаре въ кѣнто той иска да взломи своите голѣми грижи и безпачейства кѣнто не могатъ да не прѣдизвикатъ незадоволеностъ въ Франция.

АМСТЕРДАМЪ, 18 юлий. Кореспондента на в-къ „Таймъс“ при английската главна квартира съобщава на свой вѣстникъ че при прѣзвизането на двѣте горички при Балзентенъ, англичаните сж прѣтърпѣли твърдѣ чувствителни загуби.

ЦАРИГРАДЪ, 18 юли. Тая сутринъ нечаяно се яем надъ гриди ни единъ цепеликъ, който прѣдизвика една голѣма радостъ и възхищение всрѣдъ населението. Извѣстието за пристигането на цепелина се разпръсна изъ града съ вѣстникова бързина, и прозорците, балкони, терасите и покривите се припѣлиха съ наблю-

дателите за да видятъ цепелина за който толкова се е горещило и който до сега сж виждали само на книга. Цепелина изгѣлъ гордо надъ цѣляя градъ.

Ню-Йоркъ, 18 юлий. Споредъ свѣдението на агенцията „Хирстъ“, правителството на Съединените Щати е латоварило американските посланици въ Токно и Петроградъ, да направятъ сондажи за да видятъ дали напослѣдъкъ сключената руско-японски договоръ не е насоченъ срѣщу Америка. В-къ „Ню-Йоркъ Таймъс“ изтъква, че Япония не е държала обѣщанията си относно Кау-Чау, южните острови и контролата на търговските паракли въ Тихия океанъ. Вѣстникътъ е на мнѣние, че южните острови биха били по-добри въ рѣцѣтъ на Германия отъ колкото въ тия на Япония.

РОТЕРДАМЪ, 18 юли. Съобщаватъ отъ Вашингтонъ, че правителството на Съединените Щати е съобщило на германското такова посредствомъ германския посланикъ въ Вашингтонъ, че го готово и добръ разположено да поддържа търговски сношения съ Германия посредствомъ подводни паракли като „Дойчландъ“.

ХАГА, 18 юлий. На в-къ „Дейли Телеграфъ“ съобщаватъ отъ Мадридъ, неврѣменното прѣмхаване на конституцията и затварянето на парламента е дало случай за шумни манифестации. Правителството е взело строги мѣрки да потуши въълението. Единъ отрядъ отъ 30,000 души е билъ прѣдначенъ да бди за това.

ХАГА, 18 юлий. Отъ Драйоръ при Амалеръ съобщаватъ, че южно отъ тамъ сж били сирѣни отъ английски военни паракли три шведски паракли и една четиримачтова американска гимна и закарани въ Евинсмонде.

ЦАРИГРАДЪ, 18 юлий. Споредъ днешното комюнико на турската главна квартира, при контраатаките които турците прѣдприеха южно отъ Чорухъ, русите прѣтърпѣха много тежки загуби.

АМСТЕРДАМЪ, 18 юлий. Отъ Лондонъ съобщаватъ; В. Дейли Нюзъ признава, че предложението въ Ирландия става все по сериозно. Въ Дублинъ е било държано публично едно противоянглийско събрание. Въ четвъртъкъ голѣма тѣлна Ирландия чакаше на Колската гара оправданите ирландски революционери. Английската полиция е задържала тия революционери на пѣтъ. Когато тренътъ пристигаше и тѣлната видъ, че точакваните революционери лисаха, тя се разбунтува и образуваша една демонстрация съ революционери з н а м е н а.

Печатница „ЗОРЪ“ — Варна.

ПОЖАРЪ ВЪ ТАТОЙ.

ЖЕНЕВА 18 юлий. Споредъ една радиотелеграма отъ Атина пожарътъ на Хелелонската гора въ Татой взема все по голѣми размѣри и застрашава да стигне до Атина. Желѣзо-пътната линия Атина Маруса е поврѣдена на една дължина отъ 7 километра. Прѣзъ последната нощъ сж били докарани въ атинските болници още 40 ранени. Краля посѣщава постоянно раненитѣ. Много войници сж станали жертва на тоя пожаръ. Числото на убититѣ и раненитѣ е много по голѣмо отъ онова което се прѣдполага. То възлиза на нѣколко стотици души. Между тѣхъ се намира и полицейскиятъ комисаръ Маруси, много офицери и подофицери.

Началника на частната полицейска служба въ кралскиятъ дворецъ е намѣрилъ смъртта си въ пламъцитѣ. Полковникъ Делипортисъ е умрѣлъ вслѣдствие добититѣ отъ огъна рани. Команданта Метаксасъ който съ 20 войника е вѣзвалъ въ горящата замѣкъ където се намира кралицата Олга не е можалъ да бѣде спасенъ. Седемъ гръцки бѣжанци отъ Турция сж били арестувани като авторъ на тоя агентатъ.

ХАГА 18 юлий. На вѣстникъ „Дейли Майлзъ“ съобщава за пожара при Татой слѣднитѣ подробности: Кралскиятъ лѣтенъ дворецъ на кралъ Константинъ съдържаше цѣни прѣдмети и мобили; изглѣжда че тѣ сж били спасени наврѣме. Когато пожарътъ се разширявалъ правело се възможното той да не стигне мавзолея където лѣжатъ тѣлнитѣ останки на кралъ Георги. Изглѣждало доже, че тая опасностъ е избѣгната на неизвѣстно какъ и елхитѣ около мавзолея се подпалватъ. Огъня скоро стига до самия мавзолей и почналъ да унищожава параклиса.

Принцъ Александъръ се затекалъ да спаси поне останкиятъ на баша си, обаче не е можалъ тъй катъ пламъцитѣ го застрашавали и съ голѣми мъки е можалъ да бѣде спасенъ отъ адютанта си.

БУДА-ПЕЩА 19 Юлий. На в-къ „Пестеръ Лондъ“ съобщаватъ отъ Виена: Тукашна-гръцка легация даде на в-къ „Фремденъ Блатъ“ за публикуване слѣдната депеша:

Пожарътъ който избухна въ петъкъ въ кралскиятъ дворецъ при Татой и които продължава до тая сутринъ взема голѣми размѣри и опустоши 10 хектара елхова гора включително палата на кралъ Георги, неговиятъ мавзолей и близкиятъ параклисъ.

Останаха незасегнати само една малка кръчма и двѣ къщи. Въ пламъцитѣ намѣриха смъртта си полковникъ Делипортисъ, единъ жандармски капитанъ и единъ поручикъ. Краля отиде на мѣстото на пожара и се излагаше на опасности. По едно врѣме той бѣ зобиколенъ отъ пламъци и бѣ изваденъ въ несвѣсъ отъ войницитѣ. Въпрѣки, че пожарътъ още продължава, може да се счита като изолиранъ вече.

ПИАНО

търся да купя или да взема подъ наемъ. Споразумѣние аганцията до кафене „Балканъ.“ 0-1

ИЗЪ ЧУЖДИЯ ПОЧАТЪ

ВИЕНА, 16 юлий. „Нос Фра-е Пресе“ печатни слѣдната, по всѣка вѣрностъ инспирирана, статия, за да докаже честността на опита, който Титони, италианскиятъ посланикъ въ Парижъ, въ рѣчьта си въ парижката Сорбона, на 22 м. м. прави, за да докаже, какво Австро-Унгария, чрѣзъ нападението на Сърбия, била подпалила всѣвъѣтската война въ статията се казва: Днесъ гласътъ на Италия има малка тежестъ въ Европа и рѣчьта на Титони не бива да остане верига отъ невѣрности и извѣртания.

По изявлението на Титони, че само централнитѣ сили сж били готови за война, а Италия, въ края на юни 1914 г. не е била достатъчно готова, съ което изявление той цѣли да прикрие истината, ние не искаме да говоримъ. Обаче, нахалство е да се твърди, че не сж се приготвявали за война. Франция, чиито прѣдседател отъ много години насамъ, проповѣдаваше на страната война за реваншъ, Англия която, въ тѣсно сътрудничество съ белгийския генераленъ штабъ, приготвялаше едно нападение на Германия прѣзъ белгийска територия, фактъ, който е документално доказанъ и особено Русия, която, само нѣколко дни слѣдъ почване на войната, бѣше въ състояние да натрупа на границата на Галиция войски, донесени изъ източно сибирски гарнизони.

Фалшива е сжщо отъ начало до край и по-нататъшната аргументация на Титони, какво Австро-Унгария, чрѣзъ мобилизациитѣ си въ 1908 и 1909 г., както и въ 1913 г. е въвела практиката да се заплашва чрѣзъ мобилизация, за щото Австро-Унгария нито въ врѣме на анексията, нито прѣзъ балканската криза не мобилизира цѣлата си войска — както това Русия направи на 31 юли 1914 г., а и въ двата случая се ограничили да попълни само нѣкои части на армията си. При тога австро-унгарскиятъ военни приготвления бѣха насочени само противъ Сърбия, а не биха както рускиятъ мобилизации въ 1913 и 1914 г. едно заплашване на мира въ Европа.

Когато Титони, по примѣра на държавнитѣ мъже на силитѣ отъ съглашенето, нарича нотата, която Австро-Унгария подаде на Сърбия груба, безсрамна и недостатъчно документирана, той прѣнебрегва само фактитѣ, които дѣлото по атентата въ Сараево изкара на яве какво официални сръбски лица сж подготвили сараевския атентатъ, но и обстойния мемоаръ на австро-унгарското правителство по великосръбската пропаганда.

Други италианци не си затвориха очитѣ и изказаха други мнѣния по изложенитѣ въ споменатия мемоаръ факти. Тѣй напр. Санъ Джулиано призна, прѣзъ лѣтото въ 1914 г., че съдържачитѣ се въ мемоара на австро-унгарското правителство доказателства, го накарал да се замисли много. Главниятъ секретаръ на италианското външно министерство, подъ впечатлението на документитѣ отъ нотата до Сърбия, призна изрично отбранителния характеръ на нашата постѣпка и измоли позволенieto на маркиза Санъ Джулиано да заяви на г. Мери, че счита неоправдано и погрѣшно отказването на италианското правителство да изпълни съюзнишкитѣ си задължения.

Въ стрѣмленieto си да оправдае, на всѣка цѣна, Сърбия и Русия, Титоний прѣмълчава извѣстнитѣ нему отдавна факти, които австро-унгарското

правителство установи точно слѣдъ поражението на Сърбия чрѣзъ исканията на едно лице което е било свидѣтель на събитията въ Бѣлградъ, а именно че г. Пашичъ е билъ готовъ да приеме безуловно австро-унгарскиятъ искания и че миролюбивото разрѣшение на конфликта е било осуетено само благодарение на телеграмата на руския царъ до сръбския прѣстопреемникъ. Съ това се установява, колкото и да се мъчи Титони да успорва това, че Русия и въ двата случая въ които въпросътъ за война или миръ зависи отъ нея, взе рѣшение за възполза на войната. Русия, а не Австро-Унгария, както твърди Титони „запали войната“, отъ безграница отъ гордостъ и отъ незначително на международна справедливостъ.

ДЪН... ДЪН...

Кампанията на рускиятъ печатъ изключително противъ България е минала всѣкаква граница на инсинуации и клевети. Така напримеръ в-къ „Биржевия Вѣдомости“ отъ 19 юни ст. ст. съобщава че въ България имало бунтове, революции, че въ София станали безцѣлти грабежи, обори и др. Едѣли вѣстника е пропусналъ да съобщи че българскиятъ народъ и армията не се изпратили дѣпутация въ Петроградъ да помоли руското „конституционно“ управление да окупира България и да постави на трона вѣсто царъ Фердинандъ, крѣтъ Петра.

В-ка пише сжщо, че приосърѣщандто на германскиятъ дѣпутати въ България едва ли не станали убийства и тѣ се спасили като напустили прѣдела тѣхъ.

В-къ „Утро Росиѣ“ отъ 8 юни ст. ст. печатни едно писмо отъ своятъ букурещкй корреспондентъ Евгений Волковъ въ което се казва че смуглетѣ въ България сж зачестили. Български войници въ голѣми брой сж дезертирали и... какво не щешъ още по адресъ на България; разбира се народъ варварски, който унищожава всичко руско въ страната си и н. дѣнъ... дѣнъ...

В-къ „Дейли Телеграфъ“ отъ 5 т. м. съобщава, че междустачкинитѣ въ Галацъ имало български агитатори които дѣйствували като агентъ-провокатори. По нататкъ в-ка твърди че при заминаването на съюзнитѣ войски отъ България станали маса инциденти и грабежи. Населението се разбунтувало и станали кървави схватки съ австрийцитѣ (?)

И така били избити много съюзнически офицери.

На друго мѣсто „Биржевия Вѣдомости“ отъ 19 юни ст. ст. споменува нѣкакви си звѣрства на българската армия въ Македония. Като сочи че българскиятъ изгнаникъ надъ мирното гръцко население въ Дойранъ, Битоля, Гевгелии и пр. сж взели гражданни размѣри на нечуванъ тероръ. Духовнитѣ власти и архимандрити били избивани безмилостно. Въ прѣдѣлитѣ на стара България сжществувалъ още по-полѣмъ тероръ.

Всички тия свѣдения руситѣ не прѣмълчавтъ при всѣко съобщение което дава да се разбере неистинността имъ какво въпрѣки че границата между Румъния и България е затворена тѣ могли да се добератъ до тия свѣдения. Вѣроятно руситѣ, които сж хората на културата и науката иматъ новъ начинъ съ който си служатъ за свѣдения отъ България. При всѣ това тѣ нѣмаатъ още свѣдения че памѣтката на царъ Освободителя въ София и тия въ Плевесъ и другагдъ

Германия — Италия.

БЕРЛИНЪ, 18 Юлий. В-къ „Локаль Анцайгеръ“ пише по германо-италианскитѣ сношения, че Италия не се признава вече задължена по договора който на 21 май 1915 година при обявяването войната на Австрия е билъ сключенъ между Делатти и фонъ Яговъ. Споредъ тоя договоръ прѣди всичко се изключваше конфискуването на германски именни въ Италия и на италиански такива въ Германия даже въ случай, че между Италия и Германия избухне война.

Сега Италия отрича това свое задължение на което тя своевременно отдаваше голѣмо значение само за да изпѣлни взетитѣ въ парижката конференция рѣшения.

Развитието на отношенията между Германия и Италия, които сж такива щото липсва само едно обявяване на война доказва доколко Италия е станала робъ на желанията на своитѣ съюзници.

Самиятъ Сонино който два дена прѣди влизането на Италия въ свѣтовната война считаше за необходимо осигуряването на италианскитѣ имоти въ Германия и германскиятъ такива въ Италия и взе инициативата за да сключи единъ редовенъ договоръ за това, сега отрича тоя договоръ и подъ натиска на рѣшенията на парижката конференция той жертвува интереситѣ на самата Италия. Съ това се събдватъ прѣдсказанията на много души въ Германия които своевременно не изказваха никакво довѣрие въ задълженията на Италия отъ 23 май 1915 година.

Германски свѣдения

Западень фронтъ.

БЕРЛИНЪ, 18 юлий. Германска Главна Квартира. По сѣверната частъ на фронта отблъснахме на много мѣста прѣдъ нашитѣ прѣлѣствия, атакитѣ на неприятелски патраули. Единъ нашъ патраулъ е пѣнилъ въ единъ английски окопъ източно отъ Вермелъ 1 офицеръ, 4 подофицери и 11 войника. По двата брѣга на рѣката Сомъ неприятеля използва денътъ за артилерийска подготовка. Силнитѣ неприятелски атаки които сж били прѣдприети на двѣ нощи и прѣзъ нощта срѣщу Позьеръ и срѣщу позицитѣ източно отъ тамъ, срѣщу Биашъ—Мезонетъ—Барло и Соакуръ, пропадѣха всички съ тежки загуби за неприятеля.

Въ мѣстността на рѣката Маасъ станаха само схватки съ ржчни гранати.

който бѣха разрушени сж издигнати наново. Тѣй щото и тия свѣдения както и първитѣ отъ сполжителни източници сж амо дѣн... дѣн...

Източенъ фронтъ.

БЕРЛИНЪ, 18 юлий. По фронта на армията на Генералъ Фелдмаршалъ фонъ Хинденбургъ, руситѣ подновили своитѣ атаки южно и югоизточно отъ Рига, които пропаднаха съ голѣми загуби за тѣхъ. Тамъ където нѣкои части сполучиха да влезатъ въ нашитѣ позиции, тѣ сж били отблъснати. По фронта на генералъ фелдмаршалъ Прицъ Леополдъ Баварски нѣма никакви особени събития за отбѣлъзване. По фронта на армията на генералъ фонъ Линингенъ положението е въобще непромѣнено. Отблъснахме всичкитѣ руски атаки западно и югозападно отъ Луцкъ. При армията на генералъ фонъ Ботмеръ нѣма нѣщо освѣтъ малки схватки между авангардитѣ.

БЕРЛИНЪ, 18 юлий. Три руски аероплана атакуваха вчера малки германски морски сили при входа на Рижския заливъ. Единия отъ тѣхъ е билъ съборенъ а другитѣ прогонени. Германски подводни лодки бомбардираха на 11 юлий високитѣ пещи при Сихамъ. Нашиятъ подводникъ потопиха по английския източенъ брѣгъ отъ 10 до 14 юлий седемъ английски рибарски параходи и двѣ търговски гинии.

Австрийски свѣдения.

ВИЕНА, 18 юлий. Споредъ официалнитѣ съобщения отъ фронта, нови руски настѣпления въ Буковина по рѣката Молдава останали безрезультатни. Неприятеля прѣтърпѣ много тежки загуби. Западно отъ Торшинъ нашиятѣ войски отблъснаха една руска нощна атака.

Прѣзъ нощта срѣщу 17 юлий една австро-унгарска въздушна ескадра обсипа съ 90 бомби желѣзопътнитѣ и военни пострѣйки при Тревизо

ЦЮРИХЪ, 18 юли. Бунто-

ветѣ и стачкитѣ въ Испания се дължатъ споредъ добръ освѣдомени кржгове на движението прѣдизвикани отъ Съглашението и португалски агенти. Тия мѣрки сж били взети за да се отмѣсти на испанското правителство което непоколебимо продължава своята политика на строгъ неутралитетъ и остава хладнокрѣвно прѣдъ обѣщанието което Съглашението му прави постоянно. Испанското правителство е твърдо рѣшено да потуши съ желѣзна ржка тия движения; то ще държи смѣтка за тия безчестни прийоми на Съглашението и Португалия.

КНИГАТА

Виновници-тъ за общо-европейската война, съдържаща официални документи, съ прѣдговоръ отъ М-ръ прѣдсѣдателя Д-ръ В. Радославовъ се намира за продажъ въ вѣстникарската агенция до кафене „Балканъ.“ — цѣна 5 лв.

Прѣводчикъ

отъ мѣмски на български се търси за в. „Варненски Новини“.

Споразумение редакцията.

ПАЗЕТЕ СЕ ОТЪ ШПИОНИ